

Politická komunikace aristokratické společnosti českých zemí na počátku novověku.

[Zdeněk Vybíral](#)

Politická komunikace aristokratické společnosti českých zemí na počátku novověku. - Zdeněk Vybíral ke stažení PDF
Publikace sleduje jako hlavní téma vleklé zápolení mezi stavovstvím a monarchismem v české společnosti raného novověku. V českém státě raného novověku se královská dynastie musela o moc dělit se zástupci stavovských korporací. Obě strany měly odlišné představy o skutečném podílu na politické moci a usilovaly o rozšiřování vlastního vlivu v oblasti zákonodárné i výkonné moci. Odtud pramenil dlouhodobý vzájemný konflikt, jenž naplňoval české dějiny od konce středověku a vyvrcholil ve stavovském povstání proti habsburské dynastii v roce 1618. Ve snaze lépe pochopit vnitřní příčiny konfliktu a podmínky jeho vývoje zaměřuje se tato práce na způsoby komunikace mezi vládcem a jeho poddanými a také na samotnou komunikaci uvnitř stavovské společnosti. Nejprve se snaží objasnit teoretická východiska zvoleného přístupu, včetně vysvětlení klíčových pojmů, a zároveň stanovit časové a prostorové hranice tématu. To je rozděleno na dvě hlavní části, veřejnou a osobní rovinu politické komunikace. Veřejnou politickou komunikaci tvoří zejména vybrané komunikační situace, tedy takové klíčové dějinné okamžiky, kdy se jednotlivé stavovské skupiny i panovnická dynastie snažily veřejně demonstrovat své politické cíle a představy o uspořádání mocenských vztahů. Patřily k nim v první

řadě královské korunovace a dále jednotlivé druhy konfliktů mezi stavy a panovníkem. V obou případech byla zkoumání prováděno v dlouhodobém časovém vývoji, což umožňovalo odkrývat jednotlivé vrstvy v politickém myšlení a mentalitě privilegovaných vrstev společnosti a jejich nejvýznamnějších představitelů. Osobní rovina politické komunikace je studována na základě vazeb mezi účastníky komunikace. Mohlo jít o vazby příbuzenské, přátelské nebo klientelské (vztah mezi klientem a patronem). Přirozeným centrem všech typů vazeb se stávaly aristokratické dvory, kolem nichž se vytvářely složité komunikační sítě. Vzhledem k tomu osobní rovina komunikace sleduje také podmínky, za nichž se komunikace vytvářela, komunikační nástroje a také různé formy komunikace (ústní i písemnou). Studium podobného tématu bylo nemyslitelné bez kombinace rozmanitých druhů dobových pramenů, jež se vzájemně doplňovaly svou povahou i původem. Jejich soupis spolu se soupisem odborné literatury, z níž bylo možné čerpat inspiraci i metodologická východiska, přináší seznam pramenů a literatury. Práce je také opatřena seznamem otištěných ilustrací, obsáhlým cizojazyčným shrnutím a rejstříkem osobních jmen a zeměpisných názvů.

